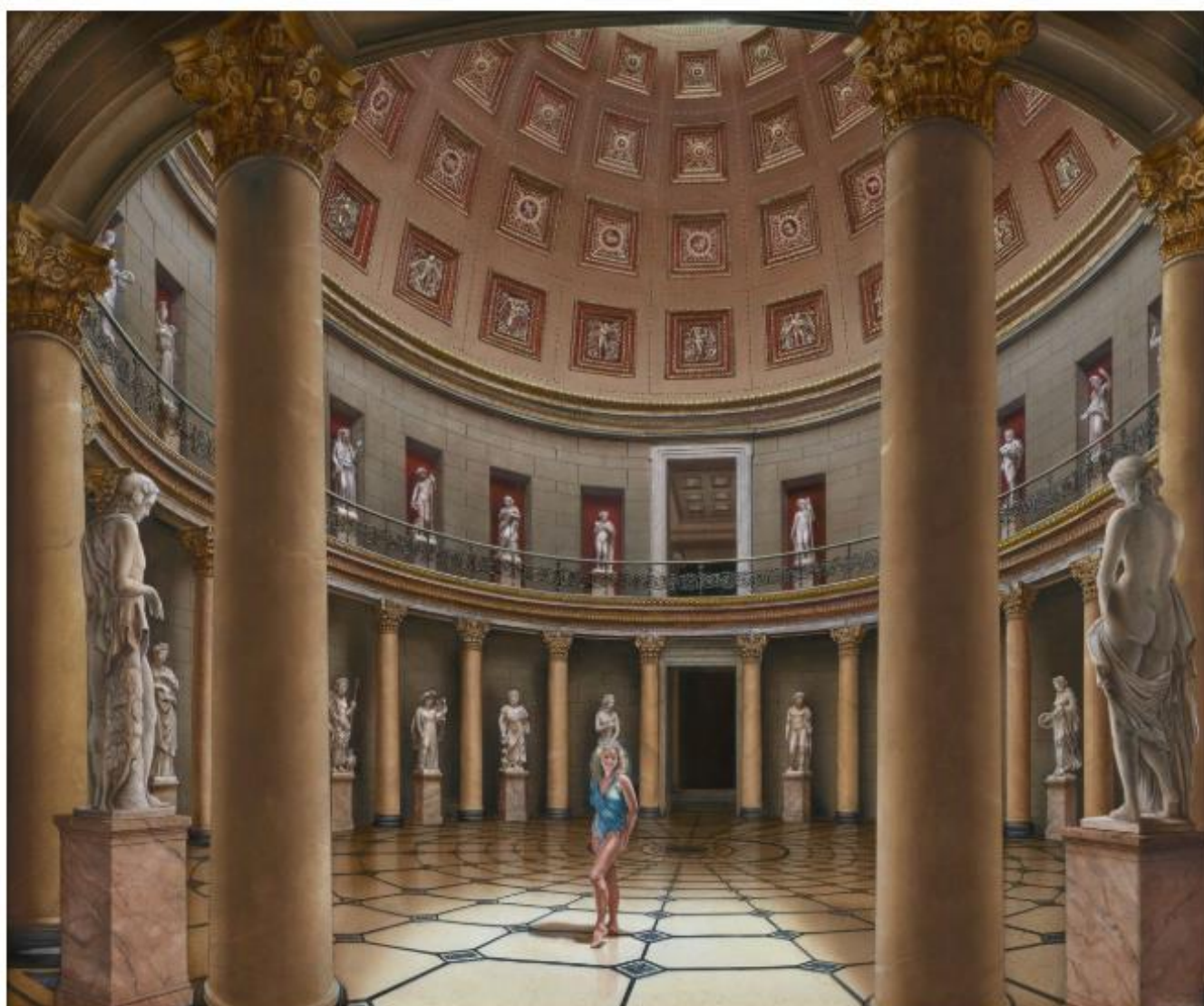

Terug naar de krant

Schilder Evert Thielen ontroert vooral met kleiner werk

Tentoonstelling Evert Thielen gaat als schilder zijn eigen weg, al vijftig jaar. Venlo eert hem.

Paul van der Steen 21 februari 2019 Leestijd 1 minuut

Evert Thielen, De nieuwe orde
Fotostudio Anton van der Riet

In de kunstwereld was Evert Thielen altijd al voorbestemd voor een rol als buitenbeentje. Dwars tegen de tijdgeest in schilderde hij realistisch en precies, maakte monumentale veelluiken en citeerde uit de kunstcanon in plaats van die nadrukkelijk ter discussie te stellen. Voeg daar nog zijn uiterlijke verschijning aan toe; want in niets lijkt hij op een artistieke bohémien. Evert Thielen (64) zat van jongs af aan strak in het pak. De scheiding in zijn haar was al even onberispelijk.

Venlo eert zijn zoon bij gelegenheid van vijftig jaar in het vak op grootse wijze. Met exposities in het Limburgs Museum én in het naburige oude postkantoor van Venlo (dat het nieuwe onderkomen van Museum van Bommel van Dam moet worden). Het pleintje tussen de twee panden kreeg onlangs een nieuwe naam; het Evert Thielenplein.

De 120 werken in het Limburgs Museum laten zien hoe de schilder al vanaf zijn middelbareschooljaren in Den Haag - hij woonde maar een jaartje in Venlo - zocht naar het grootse. Hij putte inspiratie uit de hele kunstgeschiedenis; van Jan van Eyck en Ruisdael tot landschapsschilders uit de romantiek en magisch-realistes.

Langzaam maar zeker ontwikkelde zich een eigen, glossy stijl waarin Thielen zijn exacte weergave aan dromerigheid en symboliek paarde. Prominent aanwezig waren meestal geheel of deels ontklede vrouwen. Geen sekssymbolen maar allegorieën, bezweren de tentoonstellingsmakers. Op zijn meters grote veelluiken beeldt hij vaak meerdere plekken en tijden tegelijk af.

Als zijn schilderijen iets teweegbrengen, dan is het bewondering voor ijver en detaillering. Maar vooral de kleinere schilderijen roepen ontroering op; een zelfverzekerd rokende vrouw naast een cactus in pot, de blik van het buitengesloten meisje dat kijkt naar een onderonsje van leeftijdgenoten, of een vrouw achter de laptop als parafrase van de door de kunstgeschiedenis heen zo vaak afgebeelde schrijfster/lezeres van een brief.

Beeldende kunst
50 jaar Thielen: De ogen van de meester T/m 5/5 in het Limburgs Museum, Venlo. Inl: limburgsmuseum.nl

Evert Thielen, **Gebeurtenis** (2016)
Foto Anton van der Riet

Evert Thielen, **Deel 2 van het drieluik 'Het verlangen'** (1999-2006, tempera op paneel, 280x300)
Fotostudio Anton van der Riet

Aardig zijn de inkijkjes in Thielens werkwijze, met een enorm werk in uitvoering op de expositie in het Limburgs Museum. De onaffe ruimtes in het oude hoofdpstkantoor zijn een perfect decor voor de Thielens schetsen. Die tonen zijn losse hand beter dan de schilderijen en laten zien hoe sterk de kunstenaar van zijn ambacht geniet,

De schetsen maken ook duidelijk dat veel werken zijn voorbereid als een militaire operatie. Thielen doet zijn best met eeuwenoude kleuren en verfprocedés, noteert minutieus welke laag waar en wanneer wordt aangebracht, maakt plattegronden van de ruimtes die hij vastlegt en ontwerpt zelf de ingenieuze scharnierconstructies voor de veelluiken. Steeds weer die eigenzinnige weg, wars van artistieke modes en in direct contact met oude meesters,

 [Mail de redactie](#) [Bewaar in leeslijst](#)

